

ሮም ራእይን ታቋቋማለች - ቁጥር ሁለት

መዘመናዊቷን ሮም መለየት እና በመጨረሻዎቹ ዘመናት ያለው ትንቢታዊ ራእይ

Jeff Pippenger

2024-07-05

በዚያም ዘመን ብዙዎች በደቡብ ንጉሥ ላይ ይነሣሉ፤ ከሕዝብህም መካከል ዓመፀኞች ራእይን ለማጽናት ራሳቸውን ከፍ ያደርጋሉ፤ ነገር ግን ይወድቃሉ። ዳንኤል 11:14።

በዘመኑ መጨረሻ እንደ ዘመናዊ ሮም የተወከለውን ኃይል በትክክል መለየት፣ ስለዚህም “ራእይን የሚያቆም” የሆነውን ኃይል መለየት፣ አስፈላጊና ለመዳን የሚመለከት ነው። ይህ ለአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ የመጨረሻው የፈተና ሂደት አንድ ክፍልን ይወክላል። በቁጥሩ ውስጥ ያለው “ራእይ” የሚለው ቃል፣ ሰሎሞን የእግዚአብሔር ሕዝብ ለምን እንደሚጠፋ ሲገልጽ የተጠቀመው ያው የዕብራይስጥ ቃል ነው።

ራእይ በሌለበት ሕዝቡ ይጠፋል፤ ሕጉን የሚጠብቅ ግን ብፁዕ ነው። ምሳሌ 29:18።

ነቢያት ሁሉ ከቅዱስ ታሪክ ማንኛውም ሌላ ዘመን ይልቅ ስለ መጨረሻዎቹ ቀናት ይበልጥ በቀጥታ እየተናገሩ ናቸው፤ እናም ሰሎሞን ስለ “ራእይ” መኖሩ ያስፈልጋል ብሎ የሰጠው ማስጠንቀቂያ የሕይወት ወይም የሞት ጉዳይ ነው። እውነት ሁልጊዜ መለያየትን ያመጣል፤ ሁለትም ዓይነት አምላኪዎችን ያፈራል። በዚያ ክፍል ውስጥ የሚጠፋ አንድ ወገን አለ፤ ሕጉንም በደስታ የሚጠብቅ ሌላ ወገን አለ። ነገር ግን የሰሎሞን ምክር “እውነት” ላይ በተነሣ ክርክር ዐውድ ውስጥ እንደተቀመጠ ልብ ሊባል ይገባል። ይህም ደግሞ በአሥሩ ድንግል ምሳሌ ዐውድ ውስጥ ነው፤ ምክንያቱም የአሥሩ ድንግል ምሳሌ በመጨረሻዎቹ ቀናት የእግዚአብሔር ሕዝብ የሚያልፉትን ተሞክሮ የሚያብራራ ዋና ምሳሌ ነው።

ሰነፍ ልቡ ያለውን ሁሉ ያፈስሳል፤ ጥበበኛ ግን እስከ ኋላ ድረስ በውስጡ ይይዘዋል። ገዥ ውሸትን ቢያዳምጥ፣ አገልጋዮቹ ሁሉ ክፍዎች ይሆናሉ። ድሀውና ተንኮለኛው ሰው አንድ ላይ ይገናኛሉ፤ እግዚአብሔር የሁለቱንም ዓይኖች ያበራል። ለድሀው በታማኝነት የሚፈረድ ንጉሥ፣ ዙፋኑ ለዘላለም ይጸናል። በትርና ተግሣጽ ጥበብን ይሰጣሉ፤ ለራሱ የተተወ ልጅ ግን እናቱን ወደ ንፍረት ያመጣል። ክፍዎች በሚበዙበት ጊዜ መተላለፍ ይበዛል፤ ጻድቃን ግን ውድቀታቸውን ያያሉ። ልጅህን ተግሣጽ፣ እርሱም ዕረፍትን ይሰጥሃል፤ አዎን፣ ለነፍስህ ደስታን ይሰጣል። ራእይ በሌለበት ሕዝብ ይጠፋል፤ ሕግን የሚጠብቅ ግን ብፁዕ ነው። ምሳሌ 29:11-18።

ከእኔ የተለየ ስለ ዘመናዊት ሮም አስተያየት የሚይዙትን ሰዎች በጣት ለመጠቆም ዓላማዬ አይደለም። ዓላማዬ ሰሎሞን “ጠቢብ ሰው” እና “ሰነፍ” ብሎ የሚለያቸውን ሁለት የአምልኮ ክፍሎች እየተናገረ መሆኑን ማሳየት ነው። “ሰነፍ” ደግሞ “ኃጥእ” ተብሎ ይለያል። በምሳሌው ውስጥ ያሉት ጠቢባንና ሰነፍት ደናግል ደግሞ በዳንኤል ምዕራፍ አሥራ ሁለት ያለው ትንቢታዊ መስመር ውስጥ እንዲሁም ጠቢባንና ኃጥእን ተብለው ይለያሉ።

ብዙዎች ይነጻሉ፣ ይነጣሉም፣ ይፈተናሉም፤ ነገር ግን ክፍዎች ክፍነትን ያደርጋሉ፤ ከክፍዎችም አንዳቸው አያስተውሉም፤ ጥበበኞች ግን ያስተውላሉ። ዳንኤል 12:10።

ሰሎሞንና ዳንኤል እርስ በርሳቸው ይስማማሉ፤ ምክንያቱም በዘመኑ ፍጻሜ መጨረሻ ትንቢታዊ ምስክርነት ሁሉ በአንድነት ይጣጣማል። ጥበበኞች “የእውቀት መጨመርን” ያስተውላሉ።

ጥበበኞችም እንደ ሰማይ ጠፈር ብርሃን ይበራሉ፤ ብዙዎችንም ወደ ጽድቅ የሚመልሱ እንደ ከዋክብት ለዘላለም ይበራሉ። አንተ ግን፣ ዳንኤል ሆይ፣ ቃሉን ዝጋ፣ መጽሐፉንም እስከ ፍጻሜው ዘመን ድረስ

ታተም፤ ብዙዎች ወዲህና ወዲያ ይመለሳሉ፤ እውቀትም ይበዛል። ዳንኤል 12፡3፡4።

ቁጥር አሥር ከመቶ አርባ አራት ሺህ መካከል እንዲሆኑ የተጠሩትን ድንግል ሴቶች የሚለይ የሦስት ደረጃ ፈተና ሂደት ያመለክታል። በሁለቱም ሁኔታዎች የመለያየትና የፈተናው ሂደት መሠረቱ ድንግል ሴቶች በ1989 በፍጻሜው ዘመን የታተመውን የእውቀት መጨመር (ራእይን) ይረዱ እንደሆነ ላይ ይመሠረታል።

“የመጨረሻው ዘመን” በመጨረሻዎቹ ቀኖች ውስጥ 1989 ነበር፤ በዚያም ጊዜ ዳንኤል 11 ከቁጥር 40 እስከ 45 ያሉት ተፈቱ። በዚያን ጊዜ የእነዚህ ቁጥሮች ርእሰ ጉዳይ የሰሜን ንጉሥ የመጨረሻው መነሣትና ውድቀት መሆኑ ተመሠረተ። በዚያን ጊዜም በእነዚህ ቁጥሮች ውስጥ ያለው የሰሜን ንጉሥ የመጨረሻዎቹ ቀኖች የጳጳሳዊ ኃይል መሆኑ ተመሠረተ። መንፈስ ቅዱሳዊ መነሣት “Modern Rome” የሚለውን አገላለጽ ፈጽሞ አይጠቀምም። ይህ አገላለጽ በእኔ የተፈጠረ ነው፤ የመጨረሻዎቹን ቀኖች የጳጳሳዊ ኃይል ለመወከል፤ ምክንያቱም በትንቢታዊ መልኩ “modern” መጨረሻዎቹን ቀኖች ይወክላልና። ኤሊን ዋይትም “Modern Rome” የሚለውን አገላለጽ ፈጽሞ አልተጠቀመችም።

በዳንኤል ምዕራፍ አሥራ አንድ የመጨረሻዎቹ ስድስት ቁጥሮች ውስጥ የሰሜን ንጉሥ ማንን እንደሚወክል የተሳሳቱ አመለካከቶች አሉ፤ ነገር ግን አንድ ብቻ ትክክለኛ ግንዛቤ አለ። በእነዚያ ቁጥሮች ውስጥ የሰሜን ንጉሥ የጳጳሳዊው ኃይል ነው የሚለው ግንዛቤ ከብዙ ትንቢታዊ ምስክሮች የተገኘ ነው። ቁጥር 40 ጳጳሳዊው ኃይል በ1798 የሞት ቁስል መቀበሉን በመለየት ይጀምራል፤ ከዚያም ቁጥሮች 41 እስከ 43 ድረስ በዚያ የሞት ቁስል መፈወስ ውስጥ የተሳተፉትን ኃይሎችና እንቅስቃሴዎች ይገልጻሉ። ቁጥር 44 ጳጳሳዊው ኃይል የሚያስቆጣውን መልእክት ይገልጻል፤ እናም ይህም ወደ ቁጥር 45 ያመራል፤ በዚያም ጳጳሳዊው ኃይል ወደ መጨረሻውና ፍጹም ፍጻሜው ይመጣል። በ1989 የተፈታ ራእይ በመጨረሻዎቹ ዘመናት የጳጳሳዊው ኃይል የመጨረሻ መነሣትና ውድቀት ራእይ ነው። ይህ ራእይ እውቀት መጨመር ነው፤ እርሱም በእነዚያ ቁጥሮች ውስጥ የሚገኘውን እውቀት በመቀበላቸው ወይም በመከላከላቸው ላይ የተመሠረቱ ሁለት የአምልኮ ክፍሎችን ያፈራል እና ያሳያል።

እውቀት መጨመሩ በ1989 የተከፈተበት በዚያው ምዕራፍ መሠረት፤ “ከሕዝብህ ዘራፊዎች” የተባሉት፤ “ራሳቸውን ከፍ የሚያደርጉ” እና በመጨረሻም “የሚወድቁ” የ“ራእይ”-ን የሚያቆም ምልክት ናቸው። በመጨረሻው ማጣራት፤ የመጀመሪያው የፈተና ጥያቄ “ከሕዝብህ ዘራፊዎች” ተብለው የሚወከሉት ማን እንደሆኑ ነው፤ ምክንያቱም እነርሱ የ“ራእይ”-ን የሚያቆም ትንቢታዊ ምልክት ናቸው። ዘራፊዎቹ የጳጳሳዊ ኃይል ናቸውን ወይስ ዩናይትድ ስቴትስ ናት?

የዳንኤልና የራእይ መጻሕፍት አንድ መጽሐፍ ናቸው፤ የአንድ የትንቢት መስመር ሁለት ምስክሮችን ይወክላሉ። ዳንኤል መጀመሪያው ነው ራእይም መጨረሻው ነው፤ እነርሱም በአንድነት በ1989 በመጨረሻው ዘመን የታተመው እውነት ሁለት ምስክሮች መሆናቸውን ይወክላሉ።

ዳንኤል በ1989 የይሁዳ ነገድ አንበሳ ከአርባ እስከ አርባ አምስት ያሉትን ቁጥሮች በፈታ ጊዜ የተፈጠረውን የመንጻት ሂደት ይገልጻል። በዚያን ጊዜ በመጨረሻዎቹ ዘመናት አንድ መቶ አርባ አራት ሺህ የሆኑትን የቃል ኪዳኑን ሕዝብ የሚያቀናብሩት “ካህናት” እነማን እንደሆኑ ለመፈተንና ለመግለጥ የፈተና ሂደት ተጀመረ። ሆሴዕም የመጨረሻዎቹን ዘመናት የእውቀት መጨመር የሚከለክሉ ሰዎች አንድ መቶ አርባ አራት ሺሁን የሚያቀናብሩት ካህናት መካከል አንዱ አይሆኑም ብሎ ያበረክታል።

ሕዝቤ እውቀት ስላጣ ጠፍቷል፤ አንተም እውቀትን ስለ ጣልህ፤ ከእኔ ካህን እንዳትሆን እኔ ደግሞ እጥልሃለሁ፤ የአምላክህንም ሕግ ስለ ረሳህ፤ እኔ ደግሞ ልጆችህን እረሳለሁ። ሆሴዕ 4፡6።

መግለጥ መጽሐፍ ያልታተመውና በአንድ ክፍል ሰዎች የተከለከለው እውቀት፤ የምሕረት ዘመን ሊዘጋ ከሚል በፊት የእነርሱን መጥላት እንደሚያስከትል ይገልጻል።

እርሱም አለኝ፤ ጊዜው ቀርቦአልና የዚህን መጽሐፍ ትንቢት ቃላት አትታተም። ዓመፀኛው ከዚህ በኋላም ይዓመፀ፤ ርኩሱም ከዚህ በኋላም ይርከስ፤ ጻድቁም ከዚህ በኋላም ጽድቅን ያድርግ፤ ቅዱሱም ከዚህ በኋላም ይቀደስ። ራእይ 22፣10፣ 11።

የሚለራውያን ታሪክ የመቶ አርባ አራት ሺህዎቹን ታሪክ ያመለክታል፤ እንዲሁም ሚሊራውያንና መቶ አርባ አራት ሺህዎቹ በአንድነት የራእይ ምዕራፍ አሥራ አራት የሦስቱን መላእክት መልእክትና ሥራ መጀመሪያና ፍጻሜ ይወክላሉ። እነዚህ ተመሳሳይ ታሪኮች ከምሕረት ዘመን መዘጋት ጋር የተያያዙትን ክስተቶች ይለዩ ያሳያሉ። የሁለቱም ታሪኮች ሥራ በኤልያስና በመጥምቁ ዮሐንስ አምሳል ተወክሎአል።

“በመንቀጥቀጥ ዊሊያም ሚሊር ለሕዝቡ የእግዚአብሔርን መንግሥት ምስጢራት መግለጥ ጀመረ፤ ሰሚዎቹንም በትንቢቶቹ ውስጥ እየመራ እስከ ክርስቶስ ዳግም ምጽአት አወረዳቸው። በየጥረቱ ብርታትን አገኘ። ዮሐንስ መጥምቁ የኢየሱስን የመጀመሪያ ምጽአት እንዳወጀና ለመምጣቱም መንገዱን እንዳዘጋጀ፤ እንዲሁ ዊሊያም ሚሊርና ከእርሱ ጋር የተባበሩት የእግዚአብሔር ልጅ ዳግም ምጽአት አወጁ።” Early Writings, 229, 230.

መዝጊያው የሚገናኙትን “ክስተቶች” እንደ በኤልያስና በዮሐንስ መጥምቅ ሁለቱም የተወከሉት መልእክት፣ የሚለራውያን መልእክት ለዩ።

“ሰዎች ለሚያጋጥማቸው አደጋ እንዲነቁ፣ ከምሕረት ዘመን መዘጋት ጋር ለተያያዙት ግርማማ ክስተቶችም ለመዘጋጀት እንዲቀሰቀሱ አስፈላጊ ነበር።” The Great Controversy, 310.

በ1989 ዓ.ም. የሶቪየት ህብረት መፍረስ ጋር፣ ከመጨረሻዎቹ ዘመናት ጋር የሚዛመደው የዳንኤል መጽሐፍ ክፍል ተፈታ፣ እና የፈተና ሂደት ተጀመረ። ፈተናው የተመሠረተው በዳንኤል ምዕራፍ አሥራ አንድ የመጨረሻ ስድስት ቁጥሮች የተወከለውን የእውቀት መጨመር የእግዚአብሔር ሕዝብ ሊረዳው ወይም ሊጥለው በመቻሉ ወይም ባለመቻሉ ላይ ነበር፤ እነዚህም ቁጥሮች ወደ ምዕራፍ አሥራ ሁለት የመጀመሪያው ቁጥር ይመራሉ። እርሱም “የምሕረት ደጅ መዘጋት”ን ይለያል። ከዚያም “ከምሕረት ደጅ መዘጋት ጋር የተያያዙ ክስተቶች” መልእክት ተፈታ፣ እና ከአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ውስጥ “ከህናት” ለመሆን እጩዎች የነበሩት ሰዎች ሥራ ተጀመረ። ሥራቸውም በዚያ ምንባብ የተወከለውን መልእክት “ማስተዋል” እና ማወጅ ነበር። የአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ መልእክትና ሥራ፣ ሰዎችን “ከምሕረት ደጅ መዘጋት ጋር ለተያያዙት ክቡር ክስተቶች እንዲዘጋጁ” ለማንቃት ሲባል፣ የተፈታውን መልእክት ማቅረብ ነበረባቸው።

“ዛሬ፣ በኤልያስና በመጥምቁ ዮሐንስ መንፈስና ኃይል፣ በእግዚአብሔር ሹመት የተሾሙ መልእክተኞች የፍርድ ግዴታ ያለበትን ዓለም ትኩረት ከምሕረት ዘመን መዝጊያ ሰዓቶችና ክርስቶስ ኢየሱስ እንደ ነገሥታት ንጉሥና እንደ ጌቶች ጌታ መገለጡ ጋር በተያያዘ በቅርቡ ሊፈጸሙ ወዳሉት ክቡር ክስተቶች እየጠሩ ናቸው። በቅርቡ ሰው ሁሉ በሥጋ ሳለ ስላደረገው ሥራ ሊፈረድበት ነው። የእግዚአብሔር ፍርድ ሰዓት መጥቶአል፤ እናም በምድር ላይ ባሉ የቤተ ክርስቲያኑ አባላት ላይ፣ እንደሚታየው በዘላለማዊ ጥፋት ጫፍ ላይ ለቆሙት ሰዎች ማስጠንቀቂያ ለመስጠት ያለው የከበረ ኃላፊነት ይደርሳል። በሰፊው ዓለም ውስጥ ለሚያደምጥ ሰው ሁሉ፣ በታላቁ ተጋድሎ ውስጥ ጉዳይ ላይ ያሉት መርሆች—የሰው ልጆች ሁሉ እጣ ፈንታ የተንጠለጠለባቸው መርሆች—ግልጽ ሊደረጉ ይገባል።” ነቢያትና ነገሥታት፣ 715, 716።

የዮሐንስ መጥምቁና የክርስቶስ ታሪክ፣ እንዲሁም የሚለራውያን ታሪክ፣ የአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ መልእክትና ሥራ ያሳያል። ዮሐንስም ሆነ ክርስቶስ መልእክታቸውን የምሕረት ዘመን መዘጋት እንደሚወክል ተረድተው ነበር።

ነገር ግን ከፈረሳውያንና ከሰዳቃውያን ብዙዎች ወደ ጥምቀቱ ሲመጡ ባዩ ጊዜ፣ “እናንተ የእፍኝት ትውልድ፣ ከሚመጣው ቁጣ ለመሸሽ ማን አስጠነቀቃችሁ?” አላቸው። ማቴዎስ 3፡7።

ክርስቶስ የኢየሩሳሌምን ጥፋት ወከለ፤ ይህም ዮሐንስ ለቃል ክርክር የሚወዱት አይሁድ እየቀረበ እንዳለ ያስጠነቀቀው ያው ጥፋት ነበር። ኢየሱስም ይህን ጥፋት እርሱ እንደ ሚካኤል በዳንኤል ምዕራፍ አሥራ ሁለት ቁጥር አንድ ላይ በሚቆምበት ጊዜ የሚጀምረውን “ቍጣ” ምልክት እንዲሆን ተጠቀመበት።

“ክርስቶስ በኢየሩሳሌም ውስጥ በእምነት እጥረትና በዓመፅ የደነደነውን ዓለም ምልክት አየ፤ እንዲሁም ወደ እግዚአብሔር የፍርድ በቀል ለመገናኘት እየተፋጠነ እንደሚሄድ ተመለከተ። የወደቀ ዘር ወዮታ፣ በነፍሱ ላይ እየጫነ ስለነበር፣ ከከንፈሮቹ ያን እጅግ መራራ ጩኸት አወጣ። የኃጢአትን መዝገብ በሰው መከራ፣ በእንባና በደም ላይ እንደተቀረጸ አየ፤ ልቡ ለምድር የተጎዱና የሚሠቃዩ ሰዎች ወሰን በሌለው ርኅራኄ ተነሣሣ፤ ሁሉንም ለማስታገሥ ናፈቀ። ነገር ግን የሰውን ወዮታ ማዕበል ወደ ኋላ እንዲመለስ እጁ እንኳ አልቻለም፤ ወደ ብቸኛው የእርዳታ ምንጭቸው የሚመጡ ጥቂቶች ብቻ ነበሩ። ድነትን ወደ ድረሳቸው ለማምጣት ነፍሱን እስከ ሞት ድረስ ለማፍሰስ ፈቃደኛ ነበር፤ ነገር ግን ሕይወት እንዲኖራቸው ወደ እርሱ የሚመጡ ጥቂቶች ብቻ ነበሩ።”

“የሰማይ ግርማ በእንባ! የዘላለማዊው እግዚአብሔር ልጅ በመንፈሱ ታውኩ፣ በሥቃይ ተጎንብሰህ! ይህ ትዕይንት ሰማይን ሁሉ በድንቅ ሞላው። ያ ትዕይንት የኃጢአትን እጅግ አስከፊ ኃጢአተኝነት ለእኛ ይገልጣል፤ ከእግዚአብሔር ሕግ መተላለፍ የሚመጡት ውጤቶች ኃጢአተኞችን ከእነርሱ ለማዳን ለማይገደብ ኃይል እንኳ ምን ያህል ከባድ ሥራ እንደሆነ ያሳያል። ኢየሱስ እስከ መጨረሻው ትውልድ ድረስ በታች እየተመለከተ፣ የኢየሩሳሌምን ጥፋት እንዲመጣ ያደረገውን ማታለል የሚመስል ማታለል ዓለምን እንደሸፈነ አየ። የአይሁድ ታላቅ ኃጢአት ክርስቶስን መቀበል እንዳልፈለጉ ነበር፤ የክርስቲያን ዓለም ታላቅ ኃጢአት ደግሞ በሰማይና በምድር ያለው የመንግሥቱ መሠረት የሆነውን የእግዚአብሔርን ሕግ መናቅ ይሆናል። ይይሁድ ትእዛዛት ይናቃሉ እና ከንቱ ይቁጠራሉ። በኃጢአት ባርነት ውስጥ ያሉ፣ የሰይጣን ባሪያዎች የሆኑ፣ ሁለተኛውን ሞት ለመቀበል የተፈረደባቸው ሚሊዮኖች፣ በሚጎበኙበት ቀን የእውነትን ቃላት ለመስማት እምቢ ይላሉ። እንዴት ያለ አስፈሪ ዕውርነት! እንዴት ያለ እንግዳ መሚረክ!” The Great Controversy, 22.

በመጥምቁ ዮሐንስ የተሰበከው የማስጠንቀቂያ መልእክት፣ እንዲሁም በክርስቶስ የተሰበከው፣ አንድና ተመሳሳይ የማስጠንቀቂያ መልእክት ነበር፤ እንደዚሁም የሚለራውያን የማስጠንቀቂያ መልእክት ከምሕረት ዘመን መዘጋት ጋር የተያያዙትን ክስተቶች የሚለይ መልእክት እንደነበረ፣ አንድ መቶ አርባ አራት ሺህ የሚያውጁት መልእክትም ያው ነው። ሦስት ምስክሮች፣ መጥምቁ ዮሐንስ፣ ክርስቶስ፣ እና ሚሊራውያን፤ የአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ሥራና መልእክት በ1989 የተፈታው የእውቀት መጨመር በኩል የሚፈጸም የሕይወት ወይም የሞት የፈተና ሂደት መሆኑን ይመሰክራሉ። በዚያን ጊዜ የተፈታው መልእክት የመጨረሻ ዘመን ራእይ ነው፤ ጥበበኞች አንድ መቶ አርባ አራት ሺህን የሚያቀናጥሩት “ካህናት” ለመሆን ከሚፈልጉ ይህን ራእይ መረዳት ይገባቸዋል። እነዚያ እጩዎች ያንን ራእይ ካልተረዱ፣ እንደ ክፉዎች ወይም እንደ ሰነፎች ይቁጠራሉ፣ እነርሱም ይጠፋሉ። እነርሱና ልጆቻቸውም የእውቀት መጨመር የሆነውን ራእይ በመናቃቸው መሠረት ይጣላሉ።

ቃሉ ሮም ራሱን ከፍ የሚያደርግ፣ የእግዚአብሔርን ሕዝብ የሚዘርፍ፣ ከዚያም የሚወድቅና ራእዩን የሚያቆም ኃይል እንደሆነ ያመለክታል። ዘመናዊ ሮም የጳጳሳዊ ኃይል እንደሆነ ወይስ ዩናይትድ ስቴትስ እንደሆነ የሚነሣው ጥያቄ፣ እነዚያ እጩዎች ጥበበኞች ወይም ሰነፎች ደናግል መሆናቸውን የሚለይ ፈተና ነው። ይህ ፈተና ከዳንኤል መጽሐፍ የተወሰደ ትንቢታዊ ፈተና ሲሆን፣ ከዚያ በኋላ በራእይ መጽሐፍ ውስጥ የሚረጋገጥና ወደ ፍጽምና የሚመጣ ነው። የዘመናዊ ሮም ጉዳይ በጳጳሳዊ ኃይልና በዩናይትድ ስቴትስ መካከል የሚደረግ ቀላል ምርጫ ብቻ አይደለም፤ ለአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ የመጨረሻው ፈተና ነው።

እርሱ ትንቢታዊ ፈተና ነው፤ በትክክል ሲረዳ ደግሞ በእግዚአብሔር የተቀደሰ ትንቢታዊ ምስክርነት ውስጥ የቀረበውን የመጨረሻ የፈተና ሂደት ማንኛውንም ውክልና በሙሉ ያካትታል።

በመጥምቁ ዮሐንስና በክርስቶስ ዘመን የነበረው የፈተና ሂደት ከዳንኤል መጽሐፍ የተመነጨ ነበር፤ እንዲሁም በሚለራውያን ዘመን የነበረው የፈተና ሂደት ደግሞ ከዚያው ነበር። እንደ ትንቢታዊ ፈተና፣ እውነት እንዴት እንደሚመሠረት የሚያሳይ ሥርዓተ-ዘዴ፣ እነዚያ እጩዎች በትክክል እንዲተገብሩት እንዲሁ አስፈላጊ ነው፤ እንደ ዘመናዊት ሮም ማን እንደሆነ ትክክለኛውን አመለካከት መያዝ ብቻ ያህል። ዘመናዊት ሮም በትክክል መለየት ይሁን ወይም ትክክለኛውን ሥርዓተ-ዘዴ መተግበር ይታሰብ፤ ሁለቱም የፈተናው ክፍሎች በዳንኤል መጽሐፍ ውስጥ ተቀርጾ ይገኛሉ። በዳንኤል ምዕራፍ አንድ ውስጥ፣ ዳንኤል ከአመጋገብ ጀምሮ፣ ከዚያም በዓይነ ምልክታ ፈተና፣ ከዚያም በመጨረሻ በናቡከደነፆር የተካሄደ ፈተናን በማለፍ ሶስት-ደረጃ ያለውን የፈተና ሂደት አስተካክሎ አለ፤ ናቡከደነፆርም የሰሜን ንጉሥ በሚል መጽሐፍ ቅዱሳዊ ምልክት፣ በመጨረሻዎቹ ዘመናት ያለው የጳጳሳዊ ኃይል ነው።

እነዚህንም አራቱን ልጆች ስለ ሆኑ፣ እግዚአብሔር በሁሉም ትምህርትና ጥበብ እውቀትንና ብልሃትን ሰጣቸው፤ ለዳንኤልም በራእይና በሕልም ሁሉ ማስተዋል ሰጠው። ንጉሡም እንዲቀርቡ ያዘዘበት ዘመን በተፈጸመ ጊዜ፣ የጃንደረቦቹ አለቃ ወደ ናቡከደነፆር ፊት አቀረባቸው። ንጉሡም ከእነርሱ ጋር ተነጋገረ፤ ከሁለቸውም መካከል እንደ ዳንኤል፣ ሐናንያ፣ ሚሳኤል፣ አዛርያ ያለ አልተገኘም፤ ስለዚህም በንጉሡ ፊት ቆሙ። ንጉሡም በጠየቃቸው በጥበብና በማስተዋል ነገር ሁሉ፣ በመንግሥቱ ሁሉ ውስጥ ካሉት ከአስማተኞችና ከኮከብ ቈጣሪዎች ሁሉ አሥር እጥፍ ይልቅ እንደሚባልጡ አገኛቸው። ዳንኤል 1፡17-20።

«በዘመኑ መጨረሻ» በትንቢታዊ መልኩ አንድ መቶ አርባ አራቱ ሺህ የሚፈተኑበት የመጨረሻዎቹ ቀናት ሲሆን፣ ዳንኤልና ሦስቱ የተከበሩ ሰዎች «በመንግሥቱ ውስጥ ካሉት ጠንቋዎችና ኮከብ ቈጣሪዎች ሁሉ አሥር እጥፍ የሚሻሉ» ሆነው ተገኙ፤ ዳንኤልም «በራእይ ሁሉና በሕልም ሁሉ ማስተዋል» ነበረው። ዳንኤል አንድ መቶ አርባ አራቱን ሺህ ይወክላል፤ እነርሱም በመጨረሻዎቹ ቀናት ክርስቶስ፣ እንደ ይሁዳ ነገድ አንበሳ፣ እ.ኤ.አ. በ1989 «ከመጨረሻዎቹ ቀናት ጋር የተያያዘውን የዳንኤል መጽሐፍ ክፍል» በፈታ ጊዜ የደረሰውን የእውቀት መጨመር ያስተውላሉ።

ዳንኤል ስለ ሕልሞችና ራእዮች ከሌሎች የበለጠ ብቻ አልተረዳም፤ “በሁሉም ራእዮችና ሕልሞች ውስጥ ማስተዋል” ነበረው። እርሱ መስመር በመስመር የሚለውን ዘዴ የሚጠቀሙትን ይወክላል፤ ምክንያቱም ያ ዘዴ “ሁሉንም ራእዮችና ሕልሞች” ወደ አንድ የተዋሐደ መልእክት ያመጣልና። ሕልሞችንና ራእዮችን ሁሉ ወደ አንድ ትንቢታዊ መስመር የሚያሰባስበው መልእክት “ከችሎቱ መዘጋት ጋር የተያያዙትን ክስተቶች” ይለያል። ይህ መልእክት በዘመናዊቷ ሮም በሆነችው ትንቢታዊ ምልክት ላይ የተመሠረተ ነው፤ እርሷም ራሷን ከፍ የምታደርግ፣ የእግዚአብሔርን ሕዝብ የምትዘርፍ፣ እና የምትወድቅ ኃይል ናት።

ያ ኃይል ሊመሠረት የሚችለው ትክክለኛውን ሥርዓተ-ዘዴ በመተግበር ብቻ ነው። መጽሐፍ ቅዱስን እያጠኑ ነው ብለው የሚናገሩ አብዛኞቹ፣ “መስመር በመስመር” የሚለውን ሥርዓተ-ዘዴ ይክዳሉ፤ እንዲሁም እርሱን እንደሚጠቀሙ የሚናገሩ አንዳንዶች ደግሞ፣ “መስመር በመስመር” የተባለውን ሥርዓተ-ዘዴ የሚያቋቁሙትን ደንቦች በስህተት ይተግብራሉ። እነዚያ ደንቦች ለመጀመሪያ ጊዜ በሚለራውያን አማካኝነት በሕዝብ መዝገብ ላይ ተመዝግበው ነበር፤ እናም የእግዚአብሔር የመጨረሻ ዘመን ሕዝብ፣ በእውነት የሦስተኛው መልአክ መልእክተኞች የሆኑት ሰዎች የዊልያም ሚሊርን የትንቢት ትርጓሜ ደንቦች እንደሚጠቀሙ አስቀድሞ ማስጠንቀቂያ ተሰጥቶአቸዋል።

“የሶስተኛውን መልአክ መልእክት በማወጅ ላይ የተሰማሩ እነዚያ ሰዎች፣ አባት ሚሊር የተቀበለውን እቅድ ተከትለው መጻሕፍትን እየመረመሩ ነው።” Review and Herald, November 25, 1884.

ዊልያም ሚሊር የራጅይ አሥራ አራት ያሉትን ሦስቱን መላእክት መልእክት መጀመሪያ ይወክል ነበር፤ እርሱም በዮሐንስ መጥምቅ ተመስሎ ነበር፤ ዮሐንስ የጀመረው መልእክት ክርስቶስ ፍጻሜው የሆነለት መልእክት ነበርና። እህት ዋይት የዮሐንስ መጥምቅ እስከ ክርስቶስ ያለውን የፈተና ሂደት ከሦስቱ መላእክት የፈተና ሂደት ጋር በቀጥታ ታስተካክላለች። ዮሐንስ መልእክቱን ጀመረ፤ እናም ከመስቀሉ ጥቂት በፊት ክርስቶስ ደቀ መዛሙርቱን ወደ ቂሃርያ ፊልጶስ በወሰደበት ጊዜ ኢየሱስ ዮሐንስ የጀመረውን መልእክት ዝርዝሮች በዚያን ጊዜ ጨመረበት። ዮሐንስ ክርስቶስን በየው ጊዜ የገለጠው የመጀመሪያው (የመነሻው) እውነት፣ የዓለምን ኃጢአት የሚያስወግድ የእግዚአብሔር በግ መሆኑን መለየት ነበር።

ይህም ነገር ዮሐንስ ያጠምቅ በነበረበት ከዮርዳኖስ ማዶ ባለቸው ቤተ-አባራ ሆነ። በማግሥቱም ዮሐንስ ኢየሱስ ወደ እርሱ ሲመጣ አዩ፡ እንዲሁም አለ፡- እነሆ፡ የዓለምን ኃጢአት የሚያስወግድ የእግዚአብሔር በግ። እኔ፡- “ከእኔ በኋላ ከእኔ የሚበልጥ ሰው ይመጣል፤ ከእኔ በፊት ነበረና” ያልሁት ይህ እርሱ ነው። ዮሐንስ 1፡28-30።

ከዚያም በመስቀሉ ያበቃው የሦስት ዓመት ተኩል የፈተና ዘመን ተጀመረ። ዮሐንስ ከመስቀሉ በፊት በተገደለ በኋላ፣ ኢየሱስ ያን የዮሐንስ የመጀመሪያ ንግግር ራሱን ለመግለጽ ጀመረ።

ኢየሱስም ወደ ቂሃርያ ፊልጶስ ዳርቻ በመጣ ጊዜ ደቀ መዛሙርቱን፣ “እኔ የሰው ልጅ ማን እንደ ሆንሁ ሰዎች ምን ይላሉ?” ሲል ጠየቃቸው። እነርሱም፣ “አንዳንዶች መጥምቁ ዮሐንስ ነህ ይላሉ፤ ሌሎችም ኤልያስ፤ ሌሎችም ኤርምያስ ወይም ከነቢያት አንዱ ነህ ይላሉ” አሉት። እርሱም፣ “እናንተስ እኔ ማን እንደ ሆንሁ ምን ትላላችሁ?” አላቸው። ስምዖን ጴጥሮስም መልሶ፣ “አንተ ክርስቶስ ነህ፣ የሕያው እግዚአብሔር ልጅ” አለ። ኢየሱስም መልሶ፣ “የዮና ልጅ ስምዖን ሆይ፣ ብፁዕ ነህ፤ ይህን የገለጠልህ በሰማያት ያለው አባቴ እንጂ ሥጋና ደም አይደለምና። እኔም ደግሞ እልሃለሁ፣ አንተ ጴጥሮስ ነህ፣ በዚህም ዓለት ላይ ቤተ ክርስቲያኔን እሠራለሁ፤ የሲኦልም ደጆች አይችሉባትም። የሰማያትንም መንግሥት መክፈቻዎች እሰጥሃለሁ፤ በምድርም የምታስረው ሁሉ በሰማያት የታሰረ ይሆናል። በምድርም የምትፈታው ሁሉ በሰማያት የተፈታ ይሆናል” አለው። ከዚያም እርሱ ኢየሱስ ክርስቶስ እንደ ሆነ ለማንም እንዳይነግሩ ደቀ መዛሙርቱን አዘዘቸው። ከዚያ ጊዜ ጀምሮም ኢየሱስ ወደ ኢየሩሳሌም ሊሄድ፣ ከሽማግሌዎችና ከካህናት አለቆች ከጻፎችም ብዙ መከራ ሊቀበል፣ ሊገደልም፣ በሦስተኛውም ቀን እንደሚነሣ ለደቀ መዛሙርቱ ማሳየት ጀመረ። ማቴዎስ 16፡13-21።

በክርስቶስ ዘመን ቂሃርያ ፊልጶስ የፓኒየም ስም ነበረ፤ ፓኒየምም በዳንኤል 11 ቁጥር 14 የሚቀጥለው ክፍል ውስጥ ይታወቃል፤ በዚያም ከፍ ከፍ የሚሉ ነገር ግን የሚወድቁ የሕዝብህ ወንበዴዎች ይገባሉ። በመንፈስ የተነሣ ፍጹም የነበረው የዮሐንስ መጥምቅ መልእክት፣ በሚሊር መመሪያዎች ላይ የተመሠረተውን ሚሊራዊ መልእክት የሚወክል በመጀመሪያ ያለው መልእክት ነበረ። በዮሐንስ መልእክት ላይ የተገነባና የተስፋፋው የክርስቶስ መልእክት በመጨረሻ ያለው ነበረ፤ እርሱም በሦስቱ መላእክት መልእክት መጨረሻ ያለውን መልእክት ይወክል ነበር፤ ይህም በሚሊር መመሪያዎች እና መስመር በመስመር የትርጓሜ ሥነ-ዘዴ ወደ መጨረሻ በሚደርስበት ጊዜ በሚሊር መልእክት ላይ ተጨምረው በሚመጡት ዝርዝሮች ላይ የተመሠረተ ነው።

ራጅዩን በዘመናዊቱ ሮም ምልክት የሚያቆም ምልክት በተሳሳተ መልኩ ለመረዳት መድረስ፣ በክርስቶስ ታሪክ ውስጥ የመስቀሉን መልእክት ከተቀበሉት ጋር ይመሳሰላል። የዮሐንስ መጥምቅ መልእክትን የጣሉት አይሁድ ከኢየሱስ ትምህርቶች ሊጠቀሙ እንዳልቻሉ ተነግሮናል፤ ይህንንም በትክክል ያደረጉት የእነዚያ አይሁድ ታሪክ የመጀመሪያውን የመልአኩ መልእክት የጣሉትን ይወክላል። ሚሊራውያን፣ እኔ በኋላ “ዘመናዊቱ ሮም” በሚሉ ቃላት የጠራሁትን፣ “የሕዝብህ ዘራፊዎች” እንደ ጻጸሳዊው ኃይል ላይ።

በሚቀጥለው መጣጥፍ እነዚህን አስተያየቶች እንቀጥላለን።